

ΟΙ «ΑΣΤΕΡΕΣ» ΑΛΛΗΛΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΙ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΝΤΡΙΞ

(«Άρθρο του «παρτεναίρ» της και διασήμου γόητος Γκάρυ Κούπερ.»)

Η Μάρλεν Ντητριχ είναι άπο τις λίγες «βεντέττες» που έχουν τόσο παρεξηγηθή και στήν ίδιωτική και στήν καλλιτεχνική ζωή τους. Ή Μάρλεν Ντητριχ είναι ή τελευταία ρωμαντική υπαρξία του Νέου Κόσμου. Ζή μέσα σε μιά άτμοσφαιρα δύνειρου κ' ή καθημερινή ζωή της μοιάζει με τή ζωή μιάς έξωτικής νεράϊδας.

-- "Αν μπορούσαν νά με καταλάβουν οι θαυμαστά μου θά μ' άγαπούσαν περισσότερο, μυσθήματα μιά μέρα. Κανείς, ώστόσο, δέν ξέρει πόση τρυφερότητα κρύθω μέσα στήν καρδιά μου και πόσο νοιώθω τήν έπιθυμία νά κάνω εύτυχισμένους δλους τούς φίλους μου. "Αν ήταν στό χέρι μου θά λάτρευα δλους τούς ανθρώπους! Θά τούς χάριζα τήν ωμορφιά μου, τήν ψυχή μου, τήν σκέψη μου. Μά αύτό είναι άδύνατο νά γίνη γιατί θά κατέστρεψε τήν φήμη μου. Δέν θά ήμουν πειά ή «μοιραία» γόησσα κ' ίσως θα έπαιξα νά παιζω στόν κινηματογράφο. "Επειτα, δλοι οι άνδρες είναι τόσο περίεργοι! Άγαπούν πάντα τις γυναίκες που δέν τούς λογαριάζουν ή τούς περιφρονούν και άποστρέφουν μ' άγδια τό πρόσωπό τους άπο τήν γυναίκα που τούς λατρεύει. Κάθε φορά που άφησα κ' έγω άκομα νά φανερωθούν τ' άληθινά αίσθήματα τής καρδιάς μου, άπέτυχα στόν ξρωτα.

Η Μάρλεν Ντητριχ είναι μιά υποδειγματική νοικοκυρά.

Πρίν φύγη γιά τό στούντιο φωνάζει κοντά της δλες τις καμαριέρες της και τούς δίνει άδηγίες γιά τό συγύρισμα του σπιτιού και γιά τις έτοιμασίες τού φαγητού. Τις μέρες που δέν ξέχει δουλειά, φοράει πάντα τήν δαντελλωτή ποδιά τής κουζίνας κ' έξαφανίζεται μέσα στής κατσαρόλες και τ' άλλα μαγειρικά σκεύη. Μά κάθε βράδυ δύμας πρίν άποσυρθή στό διαμέρισμά της, κάνει πάντα μιά γενική έπιθεώρησι τού σπιτιού γιά νά ίδη άν είνε συγγρισμένο. Μιά μέρα τήν βρήκα νά έτοιμαζη ένα γλυκό. Είχε χωμένα τά ωμορφά χέρια της στής κρέμες κ' ήταν τόσο άφωσιωμένη στή δουλειά της που δέν μέ άντελήθη. "Οταν τέλος κατάλαβε τήν παρουσία μου κοκκίνησε και χαμογέλασε μ' άμηχανία.

— Φτιάχνω ένα γλύκισμα γιά τή Μαρία (τήν κόρη της), μυσθήματα μητέρα. Είναι ένα γλυκό δικής μου έμπνευσεως, μέ κρέμα και μπισκότα. Θά δήτε ίστι θ' άρεση και σάς.

Και έξακολούθησε τή δουλειά της σάν μιά καλή νοικοκυρά και μιά καλή μητέρα. "Οταν, τό μεσημέρι, έπεστρεψε ή χαριτωμένη κόρη της στό σπίτι μαζύ μέ τήν γκουσθερνάντα της, η Μάρλεν Ντητριχ τήν πήρε στήν άγκαλιά της, τήν φίλησε με τρυφερότητα και τής δήλωσε:

— Σήμερα, καθώς έμαθα, ήσουν καλό κορίτσι. Γι' αύτό κ' ή μαμά σου φρόντισε νά σου έτοιμαση ένα γλυκό που σ' άρεσει.

Κι' έδωσε στή Μαρία νά φάγη ένα κομμάτι γλυκό. Η μικρούλα που μ' έβλεπε νά παρακολουθώ μέ μεγάλο ένδιαφέρον τή σκηνή, μέ παρεξήγησε.

— Μαμά, φώναξε στή Μάρλεν Ντητριχ, δώσε και στόν κύριο. Δέν τόν βλέπεις λοιπόν ίστι ζηλεύει;

Ναι, πράγματι ζήλευα. Μά ζήλευα τήν άγαπη τής ωμορφής «βεντέττας» και σκεφτόμουν ίστι ή Μάρλεν Ντητριχ, άν δέν ήταν «άστερας», θά ήταν άσφαλώς ίδεώδης σύζυγος.

Μιά φορά τής τό είπα αύτό. Η Ντητριχ γέλασε μέ τήν καρδιά της και μου άπαντησε:

— Έχω έναν άγγελο που μου δίνει θάρρος.

— Και ποιός είνε αύτός;

— Τό παιδί μου, μου δήλωσε μέ καλωσύνη.

Κι' άληθεια, ή μικρούλα Μαρία είναι ένας σωστός άγγελος κι' ένα πλάσμα πολύ χαριτωμένο. Η Μάρλεν Ντητριχ τήν άγαπάει περισσότερο άπο τή ζωή της, περισσότερο άπο κάθε τι στόν κόσμο.

* * * Οταν οι γκάγκστερς άρχισαν νά προσέχουν αύτή τήν άδυναμία της και νά σκέφτωνται νά άπαγγάγουν τήν κορούλα της, ή Μάρλεν Ντητριχ κόντεψε νά τρελλαθή. Διέθεσε πολλές χιλιάδες δολλάρια γιά νά καταρτίσῃ ένα σώμα άσφαλτίας άπο έκατό έμπιστους κι' άφωσιωμένους ίδιωτικούς άστυνυμικούς και ή ίδια άγρυπνούσε μέρα και νύχτα γιά τό παιδί της. Πολλές φορές έφευγε ξαφνικά άπο τό στούντιο κι' έτρεχε στή βίλλα της γιά νά τό δῆ και νά τό χαϊδέψη και συχνά κυριεύοταν άπο μιά ύστερική τρυφερότητα. Τόση είναι ή άγαπη που έχει στό παιδί της ώστε άναγκασθηκε νά δεχθή τήν φιλία ένος φοβερού γκάγκστερ γιά νά γλυτώση άπο τούς συντρόφους του. Και πράγματι αύτός, ένθουσιασμένος άπο τήν συμπάθεια που τού έδειχνε ή «μοιραία» γόησσα, έκανε μιά δήλωση σ' δλες τίς έφημερίδες τής Καλλιφόρνιας και δήλωνε ίστι δηποιος άγγιζε έστω και μιά τρίχα άπο τό παιδί τής Μάρλεν Ντητριχ, θά είχε νά κάνη μαζύ του. Γιά έκφοβισμό μάλιστα, μπήκε ένα βράδυ μέσα στή λέσχη τών γκάγκστερς, τράβηξε τό πιστόλι του κι' έκοψε στά δυό τό πούρο τού κακοποιού, δηποιος σκεφτόταν νά παγάγη τήν μικρή Μαρία. "Υστερα τού είπε είρωνικά:

— Μά κάθεσαι πάντα ήσυχος γιατί ή σφαίρες μου πετυχαίνουν έκεινο πού θέλω. Θά μπορούσα μέ τόν ίδιο τρόπο νά σου κόψω τή ζωή.

“Οταν έμαθε αύτή τήν ίστυρία ή Μάρλεν Ντητριχ έκλαψε πάρα πολύ άπο τήν άγωνία της. "Ηξερε ίστι αύτή ή ύπόθεσις δέν θά είχε καλό τέλος. Γι' αύτό σκέφθηκε ίστι ήταν προτιμότερο νά φύγη γιά τήν Εύρωπη και νά γλυτώση μιά και καλή άπο τής ένοχλήσεις τών κακοποιών. Κι' έφυγε πράγματι, ίσταν τελείωσε τό τελευταίο φίλμ της.

Η Μάρλεν Ντητριχ, δσο καιρό έζησα κοντά της ποτέ της δέν μ' έκανε νά σκεφθώ ίστι έχω μπροστά μου μιά «μοιραία» γόησσα, μιά σατανική γυναίκα. Ήταν τρυφή, είλικρινής και είχε καρδιά έντελως παιδική. Και τό πιό πρείργο, δέν έχει καθόλου γυναικεία πονηρία. "Άλλως τε γι' αύτό λόγο φοράει άνδρικά κι' άποφεύγει στήν ίδιωτική της ζωή νά δείχνεται γυναίκα.

— Ό προορισμός μας, λέγει, δέν είναι νά βασανίζουμε τούς άνδρες μέ τής γκρίνιες μας και τήν έπιδειξι τής ωμορφιάς μας. Πρέπει νά είμαστε οι σύντροφοι τους στή ζωή και νά τους βυθούμε. "Ετσι μόνο μπορεί κανείς νά ζήση εύτυχισμένος.

Και πράγματι, έφαρμόζοντάς το αύτό στή ζωή της ή Μάρλεν Ντητριχ είναι ή πιό εύτυχισμένη άπο τής «βεντέττας» τού Χόλλυγουντ.

ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ.

Η Μάρλεν Ντητριχ

ΧΙΟΥΜΟΡ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

ΓΚΑΦΑ!

Ό καθηγητής στήν παράδοσι, ένω κάποιος μαθητής ψιθυρίζει κάτι στό τελευταίο θρανίο:

— Σιωπή έκει κάτω σείς οι τελευταίοι. Κάθε φορά που άνοιγω τό στόμα, άρχιζει νά μιλή ένας βλάκας!...

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΝΑΓΚΗ...

"Ενας νευσύλλεκτος που δέν ξέρει ούτε νά διαβάζη, ούτε νά γράφη, λαμβάνει ταχτικά γράμματα άπο τήν άρρωστωνιαστική του.

Ό δεκανεύς προσφέρεται νά τού τά διαβάζη, μά έπειδή έκεινος άρνείται, τού προτείνει νά τόν μάθη νά διαβάζη.

— Εύχαριστώ, κύριο δεκανένα, λέει δ νεοσύλλεκτος. Δέν έχω καμμιά άναγκη νά μάθω νά διαβάζω. Φυλάω δλα τά γράμματα τής άρρωστωνιαστικής μου και ίσταν θά γυρίσω στό χωριό μέ άδεια θά μου τά διεθίση ή ίδια.